

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΩΝ ΠΛΑΪCIOY ΜΕΓΑΛΟΥ & ΑΠΟΡΕΙΤΟΥ

Δρος Χαράλαμπος Μ. Μπούσια

Μεγάλου Ύμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΟΙΝΗ & ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

ΠΛΑΪCIOY ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΚΑΙ
ΠΛΑΪCIOY ΤΟΥ ΑΠΟΡΕΙΤΟΥ



ΕΚΔΟΣΙΣ

Ι. Κ. ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ΝΕΑ ΣΚΗΤΗ - Τ.Κ. 63087 - ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ІЕРА КЛАУДІЙ АПОУ ІОАННУУ ФІЛОСОФУ

ISBN: 978-618-83339-01

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΩΝ ΠΑΪΣΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ & ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΟΙΝΗ
ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΚΑΙ
ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

2017

@ I. K. ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΝΕΑ ΣΚΗΤΗ - Τ.Κ. 63087 - ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
Τηλ: 23770 23044
www.agiostheologos.gr
email: agiostheologos@gmail.com

ISBN: 978-618-83339-01

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΩΝ ΠΑΪΣΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ & ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΟΙΝΗ
ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ
ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΚΑΙ
ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Ἡ μνήμη αὐτῶν τελεῖται τῇ 19ῃ Ἰουνίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἰστώνμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια·

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὅσιων πατέρων ξυνωρίς, θαυμαστὲ Παῖσιε,
Αἰγύπτου πάνσεπτον κόσμημα, πάλαι ἡγίαςας
ἔρημον Νιτρίας ἀειδύτοις δάκρυσι, καὶ ἄρτι
κατηγλαῖσας Ἀθωνα, νέε Παῖσιε, τοῖς πανσόφοις

σου διδάγμασι καὶ τῇ θείᾳ οἰκούσῃ σοι χάριτι.

Παῖσιε μάκαρ, κορωνὶς μονοτρόπων πέφηνας καὶ τῆς ἐρήμου διάκοσμος ὄντως πολῦτιμος, ἐναρέτου βίου στῦλος φωτοπάροχος καὶ τῆς φιλοξενίας ἀρχέτυπον, ἄχραντα πέλματα τοῦ Χριστοῦ ὁ πλύνας ἄσμενος σὺν Ἀγγέλοις σαφῶς ἐποφθέντος σοι.

Παῖσιε, νέε ἀσκητά, Καππαδόκων βλάστημα, παρ' Ἀρσενίου τοῦ μάκαρος πόδας ἐν ἔτεσι μαθητεύσας, μάκαρ, τοῖς ἐσχάτοις, ὥκησας τὸν Ἄθωνα, κονίστραν ὃν ἔδειξας τῶν παλαισμάτων σου κατ' ἐχθροῦ τοῦ παναλάστορος, θεοφόρε, ταμεῖον τῆς Χάριτος.

Εὐτάκτοις μελίσμασι κοινοῖς καὶ ψαλμοῖς γεραίρομεν ὑμᾶς, φωσφόροι Παῖσιοι, φάροι τοῦ Πνεύματος τηλαυγεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ ἀστέρες πάμφωτοι ὁσίας ἀγωγῆς πάντες σήμερον κράζοντες· Ἅγιοι, ὡς εὐάρεστοι τῷ Κτίσαντι καὶ ἀνθρώποις ἀξίως δεδόξασθε.

Δόξα. Ὑχος β'.

Πρότυπον πίστεως τὸν γενόμενον, ἀξιοθέντα τὸν ἴδιον Κύριον Ἰησοῦν σὺν Ἀγγέλοις ξενίσαι, Παῖσιον

τὸν Μέγαν, εὐφημήσωμεν σὺν τῷ νεαυγεῖ φωστῆρι τοῦ νοητοῦ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματος, Παῖσίῳ, τῷ πνευματοκινήτῳ Ἀγιορεῖτῃ, ἐν κατανύξει αὐτοῖς λέγοντες· Οἱ προκρίναντες ὑπὲρ τῶν ῥεόντων τὰ ἄρρευστα καὶ ὑπὲρ τῶν γηϊνῶν τὰ οὐράνια, ἀξιώσατε καὶ ἡμᾶς αὐτῶν ἀπολαῦσαι ὑμῶν δεήσεσι καὶ σώσατε ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἀπόστιχα. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ἐνθεε ξυνωρὶς Ὅσιων Παῖσιων, Αἰγύπτου τοῦ ἀρχαίου καὶ Ἄθωνος τοῦ νέου, θεοπρεπῶς δεδόξασαι.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
Χαίροις, ὁ ἀσκητὴς ἐρήμου τῆς Νιτρίας, Παῖσιε Μεγάλε, τῆς ἀρετῆς ὁ φίλος καὶ νήψεως ὁ πρόβολος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, ὁ οἰκιστὴς κελλίου Παναγούδας, Παῖσιε, ὁ χάριν λαβὼν γινώσκειν πάντα ἐσόμενα καὶ κρύφια.

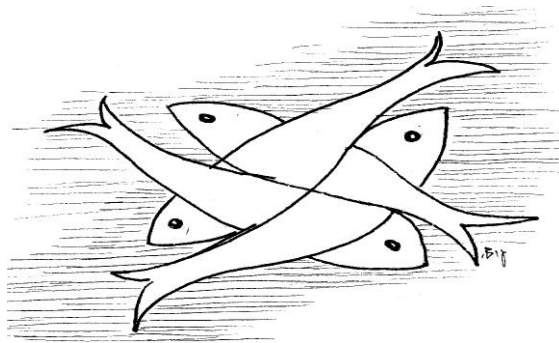
Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός, ὁ ἐνισχύων πάντας τοὺς Σὲ
δοξολογοῦντας, Τριάς ὑπεραγία, θεοπρεπῶς
πορεύεσθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Μῆτερ Θεοῦ, Ἀγιωνύμου ὄρους ἢ ἔφορος καὶ
ῥῦστις ἐκ συμφορῶν παντοίων καὶ πειρασμῶν καὶ
θλίψεων.

Νῦν ἀπολύεις...**τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ
τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**



ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ἰστώνμεν στίχους ἡ' καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Προσόμοια·

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν ἱερὰν ξυνωρίδα ἐγκωμιάσωμεν Ὅσιων
Παῖσιων, τοῦ ἐν μέσῃ Νιτρία ἀσκήσαντος τὸ πάλαι
καὶ τοῦ σεπτῶς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἀθωνος ἐν τοῖς
ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις διαγωγῇ ἰσαγγέλῳ
διαλάμψαντος.

Δεῦτε Παῖσιον Μέγαν, τὸν πανσεβάσμιον ἐν
ἀσκηταῖς ἐρήμου καὶ σεμνῆς πολιτείας
λευκάνθεμον εὐῶδες, πανευλαβῶς οἱ πιστοὶ
εὐφημήσωμεν, βροτὸν καθάπερ ἰσάγγελον καὶ
λαμπρῶν νῦν Ἀγγέλων ἰσοστάσιον.

Ἐκ τῆς νεότητος χρόνων εὐαρεστήσαντα Θεῷ τῷ
παναγάθῳ ἀκραιφνεῖ πολιτεία, Παῖσιον, τὸν νέον
καὶ θαυμαστὸν Ἀθωνίτην, ὡς Πνεύματος τοῦ
Παναγίου φωστῆρα νεολαμπῇ, κόσμου πέρατα
φωτίσαντα.

Καθηγητὴν μοναζόντων ἐγκωμιάσωμεν, τὸν

πολιστὴν ἐρήμου, ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ ἐμπρέποντα ὡς
βάθρον ὑπομονῆς, νυχθημέρου ἀσκήσεως, γονάτων
κλίσεων, νήψεως καὶ εὐχῆς, θεοφόρητον Παῖσιον.

Χατζηγεώργη καμάτους τὸν ἐκμιμούμενον καὶ
Τύχωνος ἐνθέου τὴν χρηστότητα ὕμνοις τιμήσωμεν
ἐν ὕμνοις χρεωστικῶς, Ἀθωνίτην Παῖσιον,
ἀξιοθέντα χαρίσματος θαυμαστοῦ, ἐσομένων τῆς
προγνώσεως.

Τῶν πάλαι διαλαμψάνων πατέρων σέμνωμα,
Παῖσιον τὸν Μέγαν, καὶ τῶν νέων Ὀσίων
διάκοσμον τὸν θεῖον, πανευλαβῶς Παναγούδας
οἰκήτορα, σεπτὸν Παῖσιον, μέλψωμεν ἐν χορῶ,
ξυνωρίδα ὡς θεόλεκτον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ασκητικῇ ἀγωγῇ τοὺς διαπρέψαντας πάλαι καὶ ἐπ'
ἐσχάτων, Παῖσιον τὸν Μέγαν, τὸν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ
Παῖσιον, τὸν νεολαμπῇ Ἀγιορείτῃν, ὡς
πνευματοκινήτους πατέρας ἐγκωμιάσωμεν κοινοῖς
ἐν ὕμνοις ἐν κατανύξει κραυγάζοντες· Ἀρετῆς
σκηνώματα καὶ εὐχῆς ἐργαστήρια, ὡς παρῶρησιαν
ἔχοντες πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς Αὐτὸν δυσωπεῖτε
ὑπὲρ τῶν τιμώντων ὑμῶν τὰ παλαίσματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τις μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

**Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα.**

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ζ' 29 -36)

Τέκνον, ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου εὐλαβοῦ τὸν Κύριον καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε. Ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον τὸν ποιήσαντά σε καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλίπης. Φοβοῦ τὸν ἱερέα καὶ δῶς τὴν μερίδα αὐτῷ, καθὼς ἐντέταλταί σοι, ἀπαρχὴν καὶ περὶ πλημμελείας καὶ δόσιν βραχιόνων καὶ θυσίαν ἁγιασμοῦ καὶ ἀπαρχὴν ἁγίων. Καὶ πτωχῷ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου, ἵνα τελειωθῇ ἡ εὐλογία σου. Χάρις δόματος ἔναντι παντὸς ζῶντος καὶ ἐπὶ

νεκρῷ μὴ ἀποκωλύσης χάριν. Μὴ ὑστέρει ἀπὸ κλαίωντων καὶ μετὰ πενθούντων πένθησον. Μὴ ὀκνεῖ ἐπισκέπτεσθαι ἄρρώστον, ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἀγαπηθήσῃ. Ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις σου μιμνήσκου τὰ ἔσχατά σου καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐχ ἁμαρτήσεις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9 - 14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ γὰρ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμί ὁ Θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ γὰρ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιος αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ

Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Ἐκ ρίζης εὐλαβοῦς προερχόμενον Ὅσιον, Παῖσιον, τὸν ἐν Αἰγύπτῳ βλαστήσαντα, καὶ ἀρετῶν

ἀσκητικῶν ἄνθεσιν εὐωδιάσαντα τὰ σύμπαντα, κοινοῖς μελωδίαις εὐφημήσωμεν μετὰ τοῦ αὐτοῦ φερωνύμου Φαράσων γόνου, τοῦ νεοθαλοῦς τοῦ Ἀγίου Ὁρους κρίνου, ἐν ἀγαλλιᾷσει κραυγάζοντες· Ὅσιοι Παῖσιοι, οἱ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς πολιτευσάμενοι καὶ ἐνώσαντες ἐπίγεια καὶ ἐπουράνια ὑμῶν προσευχαῖς ἀδιαλείπτοις, μὴ παύσησθε Κυρίου δεόμενοι ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων ὑμῶν τὰ παλαίσματα.

Ἦχος β'.

Τὸν καταλαβόντα τὴν κορυφὴν τῆς ἰσαγγέλου πολιτείας ὑψιπέτην ἀετὸν τοῦ Πνεύματος, Παῖσιον τὸν Μέγαν, τιμήσωμεν ὡς κορυφαῖον τῶν ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου, οὕτω λέγοντες· Ὁ μὴ ἐπαναπαυόμενος ἐν τοῖς χαμηλοῖς, ἀλλὰ τὰ ὑψηλὰ ἐφορῶν καθ' ἐκάστην, ἀξιώσον ἡμᾶς τὰ ἄνω διαρκῶς ποθεῖν καὶ βλέπειν καὶ πολίτας γενέσθαι τῆς Ἄνω Πόλεως.

Ἦχος γ'.

Εὐσυμπάθητε Πάτερ Παῖσιε, ὁ ἀνιάτως νοσοῦντα θεραπεύσας εὐχαῖς σου καὶ τὴν ἀσθένειαν ἐκείνου ἐκ σαρκὶ ἀσμένως δεξάμενος, θεράπευσόν μου παθῶν τὰς ἀλγηδόνas, τοῦ πιστῶς ἐπικαλουμένου σε καὶ οὕτω βοῶντος· Ἀσκητὰ πνευματέμφορε καὶ σημειοφόρε, ὁ σφραγίσας τὴν ἐποχὴν ἡμῶν τῇ

ἐνοικούση σοι χάριτι, τὸν ἀνιάτως ἐξ ἀμελείας
πάσχοντα ἱκέτην σου θεράπευσον καὶ σῶσόν με ἐκ
θανάτου αἰωνίζοντος.

Ἦχος δ'.

Τὴν θεόλεκτον дуάδα τῶν τῆς ἀρετῆς ὑψηλητόρων,
τὴν φερώνυμον καὶ ὁμόζηλον καὶ ὁμότροπον,
Παῖσιον τὸν Μέγαν καὶ Παῖσιον τὸν Ἀγιορείτην,
ἐκθύμως πάντες ὑμνήσωμεν λέγοντες· Πατέρες
θεοεἰκελοι, οἱ ποιήσαντες, διδάξαντες καὶ
φωτίσαντες τὸν κόσμον, φωτίσατε ταῖς ὑμῶν
φωτοφόροις δεήσεσι τοὺς ἐν σκοτία παθῶν
κειμένους καὶ σῶσατε ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τοὺς ἐφαιμίλλους τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ ταπεινώσει
πνευματοφόρους Ὅσιους μελωδήσωμεν, Παῖσιον
τὸν Μέγαν ἐν τῇ ἀσκήσει καὶ τὸν αὐτοῦ ὁμώνυμον
μέγαν ἐν τῇ χάριτι Ἀθωνίτην ἀσκητὴν καὶ τοῦ
γένους διδάσκαλον, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζοντες·
Ὁ πολίσας πάλαι τὴν ἔρημον καὶ αὐτὴν
Παράδεισον ἀναδείξας μετὰ τοῦ ἀρτίως δείξαντος
κῆπον τὸν Ἀθωνα χαρίτων, διαλύσατε ἡμῶν παθῶν
τὴν δυσωδίαν εὐχῶν ὑμῶν εὐωδία πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς
δούλους σου...

**Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις, ἀσκητικῶν.**

Χαίροις, ἡ ἱερὰ ξυνωρίς τῶν Παῖσίων, ἐκμαγείων τῆς χάριτος, Ὁσίων σεπτῶν πατέρων ἐν διαφόροις καιροῖς ἀσκησάντων ὄντως ὑπὲρ ἔννοιαν, Νιτρίας καλλώπισμα, ἀρετῆς ἐνδιαίτημα, φιλοξενίας παμφαέστατον πύρσευμα καὶ συνέσεως τιμαλφές σεμνολόγημα, ἅμα φωστήρ νεόφωτε τοῦ Πνεύματος σκῆνωμα, Ἁγίου Ὁρους κοσμήτορ καὶ ταπεινώσεως ἄγαλμα, ὁ κόσμον στηρίξας βακτηρία σῆς δοθείσης θεόθεν χάριτος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, ἡ πανολβία δυὰς τῶν θεοφόρων ἀσκητῶν καὶ πανεύφημος πατέρων πνευματοφόρων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ διακοσμησάντων κατορθώμασι συντόνοις, ἀσκήσεσιν, ἀγρυπνίαις καὶ δάκρυσι, τῶν φερωνύμων Παῖσίων, τοῦ μάκαρος καὶ θεόφρονος τῆς Νιτρίας κοσμήτορος, καὶ τοῦ σεμνῶς ἀσκήσαντος ἐν ὄρει τοῦ Ἀθωνος ἀρτίως καὶ ἐποφθέντος φωστήρος τῆς διοράσεως καὶ τῶν ἐσομένων τοῦ προγνῶντος νέου λύχνου Θεοῦ τῇ χάριτι.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις, ὁ θαυμαστὸς πολίτης τῆς ἐρημίας, θεοφόρε Παῖσιε, τὸ βάθρον φιλοξενίας, ὁ σώφρων καθηγητὴς τῶν ἐνασκουμένων, πάτερ Ὅσιε, Νιτρίας ὠράϊσμα, ἐγκρατείας θησαύρισμα, κανὼν νηστείας καὶ φανὲ ταπεινώσεως σὺν τῷ ἔμφρονι νεαυγεῖ ὄρους Ἄθωνος σοῦ φερωνύμω, πάντιμε, πατρί, θείου Πνεύματος ἐμπεπλησμένω, ἀρτίως ἀνθρώποις εὐαρεστήσαντι σοφαῖς νουθεσίαις, ἀπλανεῖ διδασκαλίᾳ καὶ θείοις ῥήσεσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε φιλοσίων οἱ δῆμοι εὐλαβῶς συνελθόντες ἀξιοχρέως ἐγκωμιάσωμεν τὴν ἱερὰν τῶν Ὁσίων Παῖσιων δυάδα, κοινοῖς ἐν ἁσμασι καὶ ἐν κατανύξει αὐτοῖς εἰπώμεν· Ὁ τῆς Νιτρίας τηλαυγέστατος ἀρετῆς φάρος καὶ ὁ τοῦ Ἄθωνος νεοφεγγῆς ἀστήρ θαυμασίων, ὁμοῦ δυσωπεῖτε τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν.....

Νῦν ἀπολύεις....τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

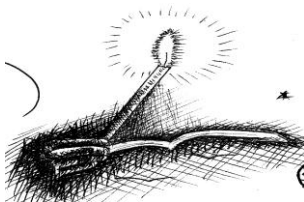
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Παῖσίων δυάδα τὴν ἀγιόλεκτον τῶν θεοφόρων
Ὅσιων ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ
ἐκβοήσωμεν· Εὐχος Νιτρίας ἱερὸν καὶ τοῦ Ἄθωνος
λαμπρὴρ νεόφωτε, δυσωπεῖτε Χριστὸν ἡμῖν
καταπέμψαι ὑμῶν εὐχαῖς ἄμφω ὑγίειαν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ
σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε
λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης,
ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν
Τόκον σου.

Ἀπόλυσις.



ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΩΙ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ
Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α' Στιχολογίαν
Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον Σου, Σωτήρ.

ᾠοῦ Παΐσιου, τοῦ Μεγάλου.

Θεόφρον ἀσκητὰ τῆς ἐρήμου Νιτρίας, Παῖσιε σεπτέ,
ἀρετῶν τὰς βαθμίδας ἀνῆλθες συντόνοις σου
κατορθώμασιν, ᾠοιε, καὶ κατήντησας εἰς οὐρανῶν
τὰς ἐπάλξεις συναγάλλεσθαι τοῖς ἀσωμάτοις
Ἀγγέλοις, αὐτῶν ὡς ὁμόζηλος.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

ᾠοῦ Παΐσιου, Ἀγιορείτου.

Ἀόκνῳ προσευχῇ καὶ νηστείᾳ συντόνῳ κατέστειλας
σαφῶς τῆς σαρκός σου κινήσεις καὶ πνεῦμα
ἐζώωσας τὸ σεπτόν σου, Παῖσιε, θεῖον σκῆνωμα
τοῦ Παρακλήτου καὶ βάθρον ὁσιότητος, ὁ εἰληφῶς
προφητείας ἀφθόνως τὸ χάρισμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεόθεν ἀκλινῶς ἐλεοῦσα μὴ παύσῃ τοὺς ἄσμασι

τερπνοῖς μεγαλύνοντας πόθῳ πληθὺν θαυμασίων
σου, ὑπερύμνητε Δέσποινα, Μῆτερ ἄχραντε
παντελεήμονος Λόγου τοῦ Παντάνακτος, τοῦ
δωρουμένου σοῖς δούλοις τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

᾽Οσίου Παΐσιου, τοῦ Μεγάλου.

Αδάμας πολύεδρος ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, πολύτιμος
σάπφειρος νηστείας καὶ προσευχῆς, Παῖσιε ᾽Οσιε,
ῶφθης καὶ μαργαρίτης ἀρετῶν ψυχοτρόφων,
μάκαρ, ὁ κεκλημένος Μέγας ἐν τοῖς πατράσιν
ἐρήμου· ὅθεν μνήμην τὴν σὴν στέφομεν ἄσμασι.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

᾽Οσίου Παΐσιου, τοῦ Ἀγιορείτου.

Φαράσων ἐκβλάστημα, Καππαδοκίας τερπνὸν
λευκάνθεμον, ἡῤφρανας ἀρτίως τῆς ἀρετῆς ὁδμαῖς
ὅρος Ἀθωνος, πάτερ σημειοφόρε, προσοράσεως
χάριν ὁ εἰληφῶς ἀφθόνως οὐρανόθεν· διόπερ
τιμῶμέν σε φαιδρῶς οἱ πιστοί, πάτερ Παῖσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητράνανδρε Δέσποινα, Θεογεννήτορ σεμνή, τοῦ

Ἄθωνος σέμνωμα καὶ μοναστῶν χαρμονή,
διάλυσον ζόφωσιν θλίψεων οἰκετῶν σου, σῇ θερμῇ
προστασίᾳ καὶ ἀρωγῇ ἐτοίμη τῶν σπευδόντων ἐν
πίστει, καὶ ὕμνοις θαυμασίων πληθὺν
μεγαλυνόντων σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁσίου Παΐσιου, τοῦ Μεγάλου.

Πάτερ Παῖσιε, Αἰγύπτου βλάστημα, ταμεῖον
χάριτος ὄντως ἀσύλητον, ὁ παρὰ πόδας τοῦ Παμβῶ
τοῦ ἔμφρονος μαθητεύσας καὶ τὴν θείαν κλίμακα
ἀναβάς τῆς θεώσεως δι' εὐχῆς κατήντησας
ἀπαθείας εἰς ἑπαλξιν· διό σοι ἐκβοῶμεν ἐν πίστει·
Χαῖρε, ὠραίισμα ἐρήμοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Ὁσίου Παΐσιου, Ἀγιορείτου.

Δεῦτε προστρέξωμεν πιστοὶ γηθόμενοι τάφον
ἀσπάσασθαι τὸν χαριτόβρυτον ἐν Θεολόγου τῇ
Μονῇ τοῦ νέου ἐν τοῖς Ὁσίοις ἀσκητοῦ τοῦ Ἄθωνος
καὶ αὐτοῦ μεγαλύνωμεν πόνους τῆς ἀσκήσεως καὶ
θεόσοφα ῥήματα πρὸς στήριξιν πιστῶν ἐκβοῶντες·
Χαῖρε, Παῖσιε θεόφρον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ Τόκου σου, ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου, ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον·

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
Αὐτοῦ.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

**Εὐαγγέλιον· Κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι' 9 -16).
Ζήτει τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου.**

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῶν Σῶν Ὁσίων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,..
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,..

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τοὺς θεαρέστως ἀσκήσαντας καὶ μετασχόντας τῆς θεώσεως, Παῖσιον τὸν Μέγαν καὶ Παῖσιον τὸν Ἀγιορείτην, ὡς εὐσεβείας καὶ ἀμέμπτου ἀγωγῆς σκηνώματα οἱ πιστοὶ ἀξιοχρέως μακαρίσωμεν ἐν εὐλαβείᾳ λέγοντες· Οἱ τὴν ἡσυχίαν ἀγαπήσαντες ἐξ ὅλης καρδίας καὶ ὡς ἀσώματοι ἐν γῇ πολιτευσάμενοι, μὴ παύσησθε Χριστὸν δυσωποῦντες ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τῶν Ὁσίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«Παῖσιων Ὁσίων ἱερὰν μέλπω ξυνωρίδα. Χ.Μ. »

Ὡιδὴ α' . Ἦχος δ' . Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Παῖσιον πάνσοφον, ἐν ἀσκηταῖς Μέγαν μέλψωμεν, Αἰγύπτου τὸ βλάστημα, σὺν φερωνύμῳ αὐτοῦ καλλωπίσματι Ἀγιωνύμου Ὁρους τῷ νέῳ κραυγάζοντες· Χαίρετε, Ὅσιοι.

Ασκήσας ὡς ἄσαρκος ἐν τῇ Νιτρίᾳ, Παῖσιε, Θεῷ εὐηρέστησας ἀμέμπτῳ διαγωγῇ καὶ ἡγλαῖσας ἀζύγων κατακτῆσαι ποθούντων τὴν θέωσιν δήμους

παλαίσμασι.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος θεόθεν ὥσπερ ἱμάτιον σαρκὸς
τὴν ἀσθένειαν ἀπεξεδύσω καλῶς, πάτερ Ὅσιε,
Παῖσιε, ἀρτίως ὁ λάμψας ἐν Ἀθωνι πόνοις
συντόνοις σου.

Θεοτοκίον.

Στολήν μου πρεσβείαις σου, Θεογεννήτορ,
εὐπρέπισον ψυχῆς καὶ κατεύθυνον πρὸς οὐρανίους
σκηναὶς τοῦ οἴκέτου σου τοὺς πόδας, τοῦ ἐν ὕμνοις
καὶ ᾄσμασι μέλποντας σοῦ τὰ θαυμάσια.

Ὡιδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ἰσχὺν δεδεγμένος οὐρανόθεν, Νιτρίας ἐρήμου
πολιστά, Παῖσιε, διήνυσας ἀσκήσεως τὴν δίοδον
καλῶς καὶ πόλου γέγονας οἰκήτωρ θεοειδέστατος.

Ὡς ἔκτυπον θεῖον προσηνείας, ἀπλότητος καὶ
διαγωγῆς ἀμέμπτου εὐφημοῦμέν σε, θεοειδὲς
Παῖσιε, πιστοὺς τὸν νουθετήσαντα, πανευλαβῶς
προσιόντας σοι.

Νῦν ὕμνοις κοινοῖς καὶ μελωδίαις εὐτάκτοις

τιμῶμεν τὴν σεπτὴν δυάδα καὶ πανεύφημον τῶν
Παϊσίων κράζοντες· Νιτρίας τε καὶ Ἀθωνος σεπτοὶ
οἰκήτορες, χαίρετε!

Θεοτοκίον.

Ὅδὸν τὴν ἀπάγουσα πρὸς πόλον ὑπόδειξον, Μῆτερ
ἀγαθή, Θεογεννήτορ ἄχραντε, τοῖς πίστει
ἀνυμνοῦσί σε καὶ σπεύδουσιν ἐκάστοτε ποδηγεσία
τῇ θείᾳ σου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ὅσιου Παΐσιου, τοῦ Μεγάλου.

Τὸν ὑψίκομον ἐρήμου ὕμνοις δεῦτε φοίνικα τῶν
φιλεόρτων ἀνυμνήσωμεν χορεῖαι, Παῖσιον, ὑπὸ
τοὺς κλώνας αὐτοῦ ἀναψύξαντα τῶν μονοτρόπων
Αἰγύπτου συστήματα, ὡς ἰσάγγελον καὶ μέγαν ἐν
ἀγωνίσμασι συντόνοις ἐν αὐχμῳδῇ τόπῳ Ὅσιον.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Ὅσιου Παΐσιου, Ἀγιορείτου.

Καθωράϊσας σαυτὸν ἀγάπη, νήψει, Ὅσιε, καὶ
ταπεινώσει, προσευχῇ ἀδιαλείπτῳ, Παῖσιε,
καταστολῇ λογισμῶν τῶν ἀτάκτων σου καὶ
νυχθημέροις καμάτοις ἐν Ἀθωνι σκεῦος εὐχρηστον

ἐδείχθης τοῦ θείου Πνεύματος καὶ ῥεῖθρον ἀπαθείας διειδέστατον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φύλαξ ἄγρυπνε Ἀγιωνύμου Ὅρους, ἄχραντε Θεοκυῆτορ, εὐσεβούντων ἱερὸν καταφύγιον καὶ ἀντιλήπτορ στενόντων, ἐπάκουσον ἡμῶν θερμῶν, Παναγία, δεήσεων καὶ κατάπεμψον θεόθεν τὴν θείαν χάριν σου ἡμῖν, τοῖς εὐλαβῶς σε μακαρίζουσι.

Ὡιδῇ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Στύλους ὥσπερ ἐγκρατείας ἀσαλεύτους καὶ νήψεως ἀνυμνολογοῦμεν εὐλαβῶς ὑμᾶς, θεοεῖκελοι, ἐρήμου κλέος, Παῖσιε, καὶ Ἄθωνος νέον κόσμημα, αὐτοῦ φερώνυμε Ὅσιε.

Ἰθυντὴρ τῶν ἀσκουμένων ἐν Νιτρία σοφώτατος ὥφθης πρὸς σκηνώσεις οὐρανῶν, τρισμάκαρ Παῖσιε, ὁ κατευθύνας σαυτὸν πρὸς ὀλοκλήρῳσιν δι' ἀσκήσεως συντόνου, πάτερ πανόσιε.

Ὡς προσκαίρων ὑπερόπτης ἐν Σιναίῳ, Παῖσιε, ἤσκησας Στομίου ἐν Μονῇ καὶ Ὁρει ἐν Ἄθωνος, καὶ

τῶν ἐν πόλῳ ἀφθίτων ἐπεπόθησας,
πνευματέμφορε, Ἑλλάδος πάσης ὠράϊσμα.

Θεοτοκίον.

Νίκας δὸς τοῖς σοῖς οἰκέταις κατ' ἐχθρῶν,
Μητροπάρθενε, ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν μάχαις καὶ
παράσχου τὴν χάριν σου τοῖς μεγαλύνουσι πόθῳ
σὰ θαυμάσια καὶ τὸ ἄμετρον τῆς συμπαθείας σου
πέλαγος.

Ὡιδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενοι θεόθεν ἐξεδύσασθε πᾶσαν
χοϊκὴν ῥοπήν, φωσφόροι, καὶ τῆς εὐκλείας τῶν
οὐρανίων σκηνῶν σαφῶς ἠξιώθητε, σοφοὶ ἀσκηταί,
Παῖσιοι, ἰσουράνιοι μέροπες.

Ἐρήμου διάκοσμε πολύτιμε, Παῖσιε, ἔπηξας
ἀγώνων σου κονίστραν ἐν τῇ Νιτρίᾳ, ἐν ἣ ὡς θεῖος
φωστήρ διέλαμψας τῆς ὑπομονῆς, ἄκρας
ταπεινώσεως, προσευχῆς καὶ συνέσεως.

Ῥανίσιν ἰδρώτων σου ἐπίανας, Παῖσιε, Μάνδραν
τοῦ Στομίου ἐν Κονίτῃ, Μονὴν Σιναίου Καλύβην
τὴν τοῦ Σταυροῦ, θεόφρονος Τύχωνος, σέπτε, καὶ
αὐτήν, ἣν ἔδειξας, Παναγούδας, διάσημον.

Θεοτοκίον.

Απέλασον δούλων σου πᾶν πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον
ἐμφολεῦον ἐν αὐτῶν καρδίαις τῇ μητρικῇ σου
δυνάμει, Μητέρα Θεοῦ, καὶ σκήνωσον πνεῦμα σου
Υἱοῦ ἐν ἡμῖν, τοῖς σπεύδουσι τῇ θερμῇ ἀντιλήψει
σου.

ᾨδὴ στ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ναοὺς σαυτοὺς ἀναδείξαντες τοῦ θείου
Παρακλήτου, Παῖσιοι θεομακάριστοι, πρὸς τὸν
Ναὸν τὸν οὐράνιον ἀνήλθετε τὸν Κτίστην ὑμνεῖν
ἀείποτε.

Μεγάλου κλῆσιν ἀπέλαβες πατρός, πνευματοφόρε
Παῖσιε, εἰς τελειότητα ὁ φθάσας καὶ ἀγιότητα διὰ
τῶν ἐν Νιτρία συντόνων πόνων σου.

Εἰς Βίτσαν ἔσπευδες, Ὅσιε, ὡς νέος ἐκ Κονίτισης,
Παῖσιε, θεῖον Ἰάκωβον ἰδεῖν, ὃν ἔσχες διδάσκαλον
καὶ ἰθυντῆρα θεῖον πρὸς Ὅρος Ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Λαμπὰς ἀγνεΐας, Μητρόθεε, νεότητος ἡμῶν ζόφον

δίωξον καὶ δεῖξον πάμφωτον αὐτῇ ὁδὸν τῆς
ἀγνότητος καὶ παρθενίας, Κόρη θεομακάριστε.

Κοντάκιον Κοινόν. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὴν ξυνωρίδα τῶν Ὁσίων τὴν φερώνυμον, σεπτὸν
Παῖσιον, Νιτρίας θεῖον φοῖνικα, καὶ Παῖσιον,
θεόπνευστον Ἀθωνίτην, Παρακλήτου δωρεῶν
μηλέαν εὐκαρπον, ὡς εὐχῆς καὶ συμπαθείας
εὐφημήσωμεν κήπους κράζοντες· Χαίροις, Ζεῦγος
θεόλεκτον.

**Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας,
ἥτοι τῆς ΙΘ' Ἰουνίου.**

Εἶτα λέγομεν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κοινοῖς ἐν ἄσμασι μνήμην
ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
Παΐσιου, τοῦ Μεγάλου, καὶ τοῦ νεολαμποῦς Ὁσίου
Παΐσιου, τοῦ Ἀγιορείτου.

Στίχοι.

Εἰς τὸν Ὁσιον Παῖσιον τὸν Μέγαν.

Παῖσιε, Μέγας ἀξίως ἐκλήθης ὡς καλῶς ποιήσας
καὶ διδάξας, μάκαρ.

Εἰς τὸν Ὁσιον Παῖσιον, τὸν Ἀγιορείτην.

Χαῖρε, Παῖσιε, ἀξίως φωνοῦμεν, σοφίας νεόφωτον
Ἄθωνος ἄστρον.

Συναξάριον Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Μεγάλου.

Ὁ Ὁσιος καὶ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Παῖσιος ὁ
Μέγας κατήγετο ἐξ Αἰγύπτου γεννηθεὶς ἐν ἔτει 300
ἐκ γονέων πλουσίων καὶ εὐσεβῶν. Ἦτο τὸ ἕβδομον
καὶ τελευταῖον τέκνον τῶν αὐτοῦ πολυτέκνων
γονέων. Εἰς μικρὰν ἡλικίαν παρέμεινεν ὀρφανὸς ἐκ
πατρὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀνέθρεψε τὸν Παῖσιον
συμφώντως ταῖς ἐπιταγαῖς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου
ἐμφυσήσας αὐτῷ πλουσίαν τὴν τοῦ Χριστοῦ
ἀγάπην.

Ποθήσας ἐκ νεότητος τὴν μοναχικὴν
πολιτείαν ἐμαθήτευσεν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ σοφοῦ
διδασκάλου τῆς ἀσκητικῆς ἀγωγῆς Ἀββᾶ Παμβώ.
Μετὰ τὴν ἐκείνου ὀσιακὴν κοίμησιν ὁ Παῖσιος
ἀνεχώρησε πρὸς τὴν δυτικὴν ἔρημον, τὴν τῆς
Νιτρίας, ἔνθα πλῆθος συνεκέντρωσε φοιτητῶν καὶ
πιστῶν ποθούντων ἀκοῦσαι παρ' αὐτοῦ ψυχωφελῆ
ρήματα. Ἠξιώθη ξενίσαι τὸν ἴδιον τὸν Κύριον καὶ
πλῦναι τοὺς Αὐτοῦ ἀχράντους πόδας. Δικαίως
ἐπονομασθεὶς Μέγας ἐν τοῖς Ὁσίοις Πατράσιν ἐν
εἰρήνῃ παρέδωκεν εἰς βαθὺ γῆρας τὸ πνεῦμα εἰς

χειρας Θεοῦ ζώντος, τοῦ καὶ αὐτὸν στεφανώσαντος ἀφθαρσίας στεφάνῳ.

Συναξάριον Ὁσίου Παΐσιου, τοῦ Ἀγιορείτου.

Ὁ Ὁσιος καὶ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης, ὁ ἀρτιφανὴς φωστήρ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁ πνευματοφόρος πολιὸς Γέρων, τὸ τῆς ἀγάπης ἐνδιαίτημα καὶ τῆς ἀπαθείας θεῖον σκῆνωμα, ἐγεννήθη ἐν Φαράσοις Καππαδοκίας τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1924. Γόνος πολυτόκου οἰκογενείας ἔλαβε τὸ θεῖον βάπτισμα παρὰ τοῦ ἐν ὁσίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, τοῦ Καππάδοκος, οὗ ταῖς ἀσκητικαῖς εἴτα τρίβοις κατηκολούθησε. Διαμένων τὰ νεανικὰ αὐτοῦ ἔτη εἰς Κόνιτσαν ἐτρώθη ὑπὸ θεοῦ ἔρωτος ἔχων πνευματικὸν ἀλείπτην τὸν ἐν Βίτση Ζαγορίου ἀσκούμενον Ἀγιορείτην ὁσιώτατον πατέρα Ἰάκωβον. Ἐλθὼν εἰς τὸν Ἀγιώννυμον Ὄρος, ὡς μέλισσα ἀκάματος ἐτρύγησε τὸ μέλι τῆς ἀρετῆς ἐκ τῶν χειλέων ὁσίων Γερόντων. Θεοφιλῶς αὐτῷθι ἀσκήσας ἐπώφθη ὑπακοῆς κειμήλιον, ταπεινώσεως ἄγαλμα καὶ εὐσεβείας μυροθήκη. Ἐπισκεψάμενος εἴτα τὸ Σίναιον ὄρος καὶ τὴν Μονὴν Στομίου παρὰ τὴν Κόνιτσαν, ἐνθα Θεῷ ἀσκητικοῖς τρόποις εὐηρέστησεν, ἐπανέκαμψεν εἰς Ἀθῶνα, ἣν καθηγίασε πόνοις ἀσκήσεως ἀσιγήτοις καὶ

δακρύων χεύμασι ἔν τε τῇ Σταυρονικητιανῇ Καλύβῃ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετὰ τοῦ ὁσίου Γέροντος Τύχωνος καὶ ἐν τῇ Κουυτλουμουσιανῇ Καλύβῃ τῆς Παναγούδας. Ἐνάρετος ὢν ἡξιώθη διορατικοῦ καὶ προορατικοῦ χαρίσματος. Ἀνέπαυσε τοῖς θεοσόφοις αὐτοῦ διδάγμασι καὶ προτροπαῖς πλήθῃ εὐσεβῶν καὶ ἀλείπτῃς μοναζουσῶν ἐχρημάτισε πρὸς παστάδα οὐράνιον. Πνευματικῶς ἐποπτεύσας τὴν τοῦ Θεολόγου Μάνδραν παρὰ τὴν Σουρωτὴν Θεσσαλονίκης ἐν αὐτῇ τὸ ζῆν ἐξεμέτρησε καὶ παντίμως ἐτάφη μετὰ πολυχρόνιον καὶ κατώδυνον ἀσθένειαν, ἣν ἀγογγύστως ἐβάστασε κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἐπιθυμίαν, ἰατρεύσας ἀσθενῇ τινα ἐξ αὐτῆς πάσχοντα καὶ μετενεγκὼν εἰς τὸ ἴδιον σῶμα δι' εὐχῆς πρὸς Κύριον τὴν ἀσθένειαν. Καὶ ζῶν καὶ μετὰ πότμον πλήθῃ θαυμάτων ἐπετέλεσε· διὸ καὶ ἀξιοχρέως τιμᾶται παρὰ πάντων τῶν Ὁρθοδόξων ὡς ταμεῖον δωρεῶν θείας χάριτος ἀδάπανον.

Ταῖς τῶν Σῶν Ὁσίων Παῖσιων ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πνευματέμφοροι Παῖσιοι, ἀσκήσεσι κατεδοξάσατε συντόνοις τὸν Λυτρωτὴν, εὐκλείας Οὗ πάντοτε

ἐπαπολαύετε ἐν σκηνώμασι τῶν οὐρανῶν ὡς
ἔσοπτρα ταπεινώσεως ἀρρήτου.

Ὡς φωτόλαμπρον φιλοξενίας τέμενος, σεπτὲ
Παῖσιε, σὲ ἀνυμνοῦμεν λαμπρῶς, θερμῶς τὸν
ξενίσαντα Ἀγγέλους, Ὅσιε, καὶ τὸν Κύριον Χριστόν,
Οὗ κατηξίωσαι πλῦναι πόδας τοὺς ἀχράντους.

Ξένων, Ὅσιε, θαυμάτων καὶ ἰάσεων ὁ θεῖος τάφος
σου ἐν Θεολόγου Μονῇ ἐδείχθη, Παῖσιε, χαρίτων
πέλαγος, Ὅν ὁ Κύριος Αὐτοῦ ὡς φίλον γνήσιον
ἀντεδόξασε πλουσίως.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Θεογεννήτορ, πρόσδεξαι ὥσπερ
θυμίαμα ἡμῶν δεήσεις θερμὰς καὶ ταύτας
προσάγαγε τῷ θείῳ Τόκῳ, σου, τῷ παρέχοντι
θεόθεν μέγα ἔλεος καὶ τῶν οἰκτιρμῶν τὸ πλήθος.

Ὡιδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νέκταρ ἐτρυγήσατε ἐκ ῥόδων, Παῖσιοι θεοφόροι,
τῆς ἀσκήσεως ἀρετῆς γλυκύτατον ἐν ἐρήμῳ, Ὅσιοι,
καὶ ἐξ ὑμῶν γλυκύτητος πιστοὺς ἠψφράνατε ἐν
χρόνοις διαφόροις, τοὺς πόθῳ σπεύδοντας

πρεσβείαις ὑμῶν ταῖς διαθέρμοις.

Ὡσπερ πολυτίμητον ἐρήμου κοσμήτορα σὲ γεραίρομεν, Παῖσιε, ἀσκητὰ θεόσοφε, τῆς Νιτρίας σέμνωμα, καὶ πόθῳ μεγαλύνοντες σὰ κατορθώματα αἰτούμεθα θερμὰς σου δεήσεις πρὸς Χριστόν, τοῦ κόσμου παντὸς τὸν Ζωοδότην.

Ῥεῖθρον διειδέστατον χαρίτων, Παῖσιε, εὐσεβῶν ψυχὰς ἐδρόσισας σοῦ τῆς διοράσεως πολυρρύτοις νάμασι καὶ προφητείας νάματι, θεόφρον Ὅσιε, διδάγμασι τοῖς σοῖς ὁ πιάνας σοὶ τῶν προσιόντων καρδίας τὰς αὐχμώδεις.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνον ἡμᾶς πρὸς σωτηρίαν τοὺς πίστει σε μεγαλύνοντας, πανύμνητε, ἄχραντε Παντάνασσα, ὡς πιστῶν ἰθύντειρα πρὸς οὐρανῶν σκηνώματα, Θεογεννήτρια, καὶ ποδηγὲ σεπτὲ πρὸς τὸν θρόνον τοῦ μονογενοῦς σου Χριστοῦ, τοῦ Ζωοδότου.

Ὡιδὴ θ' . Ἀπας γηγενής.

Δύναμιν πολλὴν λαβόντες Παῖσιοι θεομακάριστοι, χρόνων ἐκ νεότητος στενῇ ἐκθύμῳς ἠκολουθήσατε

ὁδῶ καὶ πλάτους, Ὅσιοι, κατηξιώθητε πόλου,
δόξης
ἀπολαῦσαι Κτίσαντος, Ὅν σεμνῇ ἀγωγῇ
ἐδοξάσατε.

Δεῦτε εὐλαβῶς Παῖσιον ἔνδοξον, Αἰγύπτου
βλάστημα θεῖον ὑψηλότερα ἐνασκουμένον, τὸν
μαθητεύσαντα παρὰ Παμβῶ τοῦ σώφρονος τοὺς
πόδας κράζοντες· Εὐχῆς ἀδιαλείπτου, νηστείας καὶ
χρηστοθείας ἀφάτου, χαῖρε, κέρας.

Χαῖρε, τιμαλφές τοῦ Ἄθωνος μάργαρον, σεπτὲ
Παῖσιε, χαῖρε, Μάνδρας κόσμημα τοῦ Θεολόγου,
ὥσπερ ἀδάπανον κατέχουσα τὸν τάφον σου τὸν
χαριτόβρυτον ἰατρειῶν, πᾶσι τὸν παρέχοντα τοῖς
αὐτῷ προσιοῦσιν ὑγίειαν.

Θεοτοκίον.

Μέμνησο ἡμῶν νῦν μακαριζόντων σε,
Θεογεννήτρια, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ
ἀνυμνούντων σεπτὰ παλαίσματα Ὁσίων θείας
πίστεως δυάδος, ἄχραντε, Παῖσιων, δοξασάντων
Τόκον σου τὸν σεπτὸν νυχθημέροις ἀσκήσεσι.

Ἑξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Παῖσιον, οἰκήτορα Νιτρίας θεοτίμητον σὺν Παῖσιώ
τῷ νέω, Ἀγιορείτῃ Ὅσιώ, κοινοῖς ἐν ὕμνοις
μέλψωμεν, ὡς ἀσκητῶν σεμνώματα καὶ τιμαλφεῖς
κοσμήτορας τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῶν
φιλεόρτων χορεῖαι.

Θεοτοκίον.

Ἀγίου ὄρους ἔφορε, καμνόντων καταφύγιον,
χειραγωγὲ πλανωμένων καὶ ἀντιλήπτορ ταχεῖα
ἐμπεριστάτων, Δέσποινα, Κυρία Μητροπάρθενε,
εὐλόγει καὶ ἀγίαζε καὶ ῥύου πάσης ἀνάγκης καὶ
δυσθυμίας σοὺς δούλους.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν στίχους δ' καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Χαίροις, ξυνωρὶς πανθαύμασε ἀσκητικῆς ἀγωγῆς,
τῆς Νιτρίας καλλώπισμα, θεαυγὲς Παῖσιε, καὶ τοῦ
Ἄθωνος σέμνωμα, χαρίτων θείων ὀφθὲν ἀσύλητον
ὄντως ταμεῖον, σοφὲ Παῖσιε, ἄμφω πρεσβεύσατε τῷ
Χριστῷ δωρήσασθαι ἡμῖν ἰσχὺν ἐδαφίσαι ἔπαρσιν
τοῦ παναλάστορος.

Χαίροις, θεαυγές Παῖσιε, ὁ εὐπειθὴς μαθητὴς τοῦ Παμβώ, διδασκάλου σου τοῦ σεπτοῦ, καὶ πάνσοφος ὑφηγῆτωρ συστήματος τῶν μοναζόντων Νιτρίας, ἔμπλεως χαρᾶς ὁ πλύνας Χριστοῦ τὰ πέλματα καὶ πόλου ἔνοικος ἀληθῶς γενόμενος Αὐτοῦ μορφῆς ἀπολαύειν πάντοτε τοῦ κάλλους, Ὅσιε.

Χαίροις, τῶν Φαράσων βλάστημα, Κονίτσης εὐχος σεπτόν, τοῦ Σιναίου ὠράϊσμα καὶ σεπτὸν τοῦ Ἄθωνος σεμνολόγημα, ἔνοικε τῆς Παναγούδας Καλύβης πάντιμε, χαρίτων ρεῖθρον τοῦ θείου Πνεύματος, μάκαρ Παῖσιε, ὡς παρόντα ἅπαντα ὁ καθορῶν καὶ γιγνώσκων μυχία ψυχῶν προσφύγων σου.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν κοινοῖς ἐν ὕμνοις λαμπρῶς τὴν δυάδα τὴν πάντιμον Παναγίου Πνεύματος ἐποφθεῖσαν κειμήλιον, Νιτρίαν πάλαι τὸν ἀγιάσαντα συντόνοις πόνοις, σεπτὸν Παῖσιον, καὶ τὸν ὁμώνυμον τούτου νέον ὅσιον καὶ νευαγές, ἀγλαῖσαν Ἄθωνος ὄρος ἐκπύρσευμα.

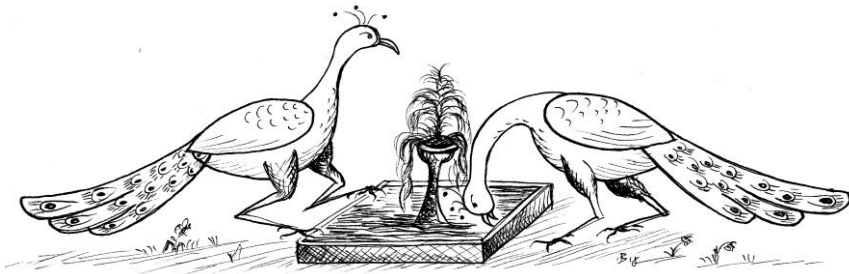
Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τοὺς ἀνύσαντας καλῶς τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην τρίβον καὶ καταντήσαντας εἰς πλάτος οὐρανίου ἀπολαύσεως, Ὁσίους καὶ θεοφόρους

ὕμνήσωμεν πατέρας, Παῖσιον τὸν Μέγαν καὶ
Παῖσιον τὸν Ἀγιορείτην, ἐν ἀγαλλιάσει
κραυγάζοντες· Ὁ τῆς ἡσυχίας καὶ νήψεως
ὕφηγῆτωρ, πάλαι ἐν Νιτρία διαλάμψας ἀσκήσει καὶ
ὁ προσευχῇ ἀδιαλείπτῳ καὶ ταπεινώσει ἀρτίως
φαιδρύνας τὸν Ἄθωνα, ὁμοῦ δυσωπεῖτε τὸν
εὐσπλαγχνον Κύριον ἡμῖν καταπέμψαι Αὐτοῦ τὸ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε
Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.





ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

**Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος
τῶν Ὁσίων ἡ γ' καὶ ἡ στ' ὥδή.**

Ἀπόστολος· Πρὸς Γαλάτας (Κεφ. ε' 22 - στ' 2).
Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστι, χαρά,...
Ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ' Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ιγ' 17 - 23).
**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου
πεδινού...**
Ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον κοινόν.

Χαίροις, ὑπερθαύμαστε ξυνωρὶς θείων Παῖσίων,
τῆς Νιτρίας ὁ πολιστῆς καὶ Ἀγιωνύμου τοῦ ὄρους ὁ
κοσμήτωρ, Πατέρες θεοφόροι, πάνσοφοι Ὅσιοι.

Ὁσίου Παΐσιου, Μεγάλου.

Χαίροις, μοναζόντων ὑψηγητῆς, ὁ Χριστὸν ξενίσαι
ἐν ἐρήμῳ ἀξιωθεὶς καὶ Αὐτοῦ ἐκπλῦναι, Παῖσιε,
τοὺς πόδας, εὐχῆς εὐῶδες κρίνον καὶ ταπεινώσεως.

Ὅσιον Παΐσιον, Ἀγιορείτου.

Ὡς οἰακοστρόφος ψυχῶν στερῶς ἴθυνας πρὸς
ὄρμον ἀκλυδώνιστον ἀρετῶν τοὺς ἐν βίου ζάλαις
πανδείνως ποντουμένους καὶ καταφεύγοντάς σοι,
πάτερ Παῖσιε.

Τρισεῦον, "Κύριε, ἐλέησον", ὡς ἐν Λιτῇ Ἀγίου
Ὅρους

Παῖσιον πάντιμε * ξυνωρίς, ἀγίαζε* πάντας
εὐφημοῦντάς σε.

Δίστιχον.

Παῖσιον σκέπετε ὑμᾶς τιμῶντα,
Παῖσιοι σεπτοί, Χαραλάμπης ψάλλει.



ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΩΝ ΠΑΪΣΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ & ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

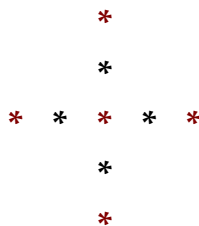
Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΕΥΝΩΡΙΔΑ ΤΩΝ

ΟΜΩΝΥΜΩΝ ΟΣΙΩΝ

ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΚΑΙ
ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ



Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Σκληραγωγίας τῆς σαρκὸς εὐσχημόνως τοὺς ἐραστὰς καὶ ἀπαθείας φωστῆρας, Νιτρίας εὐφημήσωμεν σεπτὸν οἰκιστὴν, ἔνθεον Παῖσιον καὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς τρόποις νήψεως ὁμόζηλον ἀσκητὴν Ἀθωνίτην νεοφανῇ Παῖσιον, αὐτῶν λιτὰς ἐνθέρμους πρὸς Κτίστην αἰτούμενοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
"Δυὰς Παῖσιων Ὅσιων, πιστοὺς εὐλόγει. Χ.Μ."

Ὡιδὴ α' . Ἦχος πλ. δ' . Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δυὰς ἡ φερώνυμος ἀσκητῶν ἐνθέων, ὑπόθεν εὐλογεῖτε τοὺς ἐν χορῷ ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας καὶ βοῶντας· Χαίρετε, θεῖοι Παῖσιοι, Ὅσιοι.

Ὑμνοῦντες Νιτρίας τὸν πολιστήν, Παῖσιον πάνυ,
ὥς ἰσάγγελον ἀληθῶς πρεσβείας αὐτοῦ
ἀποζητοῦμεν πρὸς τὸν Χριστόν, Οὗ τοὺς πόδας
ἀπέπλυνεν.

Ἀπαύστως, Παῖσιε, τὸν Θεὸν δυσώπει δοθῆναι
ἄμφω ῥώμην σοῖς ὑμνηταῖς, ταμεῖον ἀσύλητον
χαρίτων τοῦ θείου Πνεύματος, Ἄθωνος ἔνοικε.

Θεοτοκίον.

Σωτήριον δεῖξόν μοι ἀτραπὸν, Παντάνασσα Μῆτερ,
τῷ προστρέχοντι εὐλαβῶς σῇ χάριτι, Κεχαριτωμένη
Θεογεννήτορ, πιστῶν ἀγαλλίαμα.

Ὡιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Παῖσίων Ὅσιων τῇ ἱερᾷ σπεύδοντες ξυνωρίδι
πάντες ἐν πίστει ψάλλομεν· Μάργαρα τῶν ἀρετῶν
τιμαλφῇ, ἡμᾶς ζωῆς ἐναρέτου ταῖς ὑμῶν δεήσεσιν
ἔσοπτρα δεῖξατε.

Ἀπειράστους κινδύνων, ἐπιβουλῆς ὄφews,
πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας δεῖξον, Παῖσιε,
Ὅσιων ὑπογραμμὲ τῶν πολισάντων Νιτρίαν, σαῖς
θερμαῖς πρὸς Κύριον, πάτερ, δεήσεσι.

Ἰερώτατε πάτερ, Ἀθωνιτῶν ἔκτυπον, ὁ λαβὼν πλουσίως θεόθεν χάριν, Παῖσιε, τῆς προφητείας, Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει τῶν τιμώντων μνήμην σου τὴν αἰωνίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Σκέδασόν μου τὸν ζόφον τῶν λυπηρῶν, Δέσποινα, φέγγει παρακλήσεων θείων σῶν πρὸς τὸν Ὑψιστον καὶ Φωτοδότην Θεόν, Ὅνπερ ἀφλέκτως ἐδέξω ἐν γαστρὶ, Παντάνασσα, τῇ παναχράντῳ σου.

Ὅμώνυμοι σεπτοὶ Παῖσιοι, σπεύσατε βοηθῆσαι τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς πιστῶς, Ὅσιων ὡς πρότυπα καὶ πρέσβεις πρὸς Ὑψιστον διαθέρμους.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Τηρεῖτε ἐχθροῦ ἀπήμονας τῆς μηνίδος πιστοὺς εὐλαβῶς προσφεύγοντας ἐν κλύδωσι ταῖς ὑμῶν δεήσεσι πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον Κτίστην καὶ Κύριον, θεοειδεῖς Παῖσιοι, σεμνοί, ἀσκήσει οὗ πάγας ἐπατήσατε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἰσχυροὺς ἀναδείξατε ἐν ταῖς μάχαις πάντας κατὰ τοῦ δαίμονος, πνευματέμφοροι Παῖσιοι, τοὺς ἡμῖν ἐκάστοτε προσφεύγοντας.

Ὡς ἐρήμου οἰκήτορα, ἀρετῆς εἰς ἄρρητον ὕψος φθάσαντα σὲ γεραίρομεν, Παῖσιε, ἀρωγὴ ἐν δίναις τῶν προσφύγων σου.

Νεαυγέστατον Ἄθωνος αὐγασμα, Παῖσιε τρισμακάριστε, φώτισόν μου τὴν σκοτόμαιναν τῆς χαμαιζηλίας καὶ τῶν θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Ὁδηγὸς πρὸς σκηνώματα οὐρανῶν, Παντάνασσα Μητροπάρθενε, τῶν πιστῶν γενοῦ προσφύγων σου, ὕμνοις μελωδούντων σὰ θαυμάσια.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Σώσατε ἡμᾶς ἐκ παγίδων τοῦ ἀλάστορος, ὃν ἡσχύνετε ἀγῶσι θαυμαστοῖς, ἀσκηταὶ πνευματοφόρητοι, Παῖσιοι.

Ἰλεων ἡμῖν τὸν Χριστόν, πάτερ, ἀπέργασαι, Οὐ ἀχράντους πόδας νίψαι, ἱερέ, κατηξίωσαι, Παῖσιε

τρισόλβιε.

Ὡφθης ἀσθενῶν ἰατὴρ ταχύς, Παῖσιε, τῶν
σπευδόντων, Ἀθωνῖτα ἀσκητά, εὐσυμπάθητε, τῇ
χάριτι δοθείσῃ σοι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ἡμῶν τῆς σαρκὸς δεινὰ σκιρτήματα,
ἱκεσίαις σου, Παντάνασσα σεμνή, πρὸς τὸν Τόκον
σου, Θεὸν τὸν πανευῖλατον.

ᾨδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Πατάξαντες τὸν ἐχθρὸν τὸν δόλιον ἐνασκήσεως
ἀγῶσι συντόνοις, σκληραγωγία, εὐχῇ, ταπεινώσει
καὶ ἀγρυπνίαις, φωσφόροι Παῖσιοι, χάριν εἰλήφατε
πολλὴν ἰλεοῦσθαι ἡμῖν τὸν Θεάνθρωπον.

Ἰκέτευε ἐκτενῶς, Παῖσιε, τὸν Χριστὸν ὑπὲρ τῶν σὲ
ἀνυμνούντων ὡς ἀσκητὴν τῆς Αἰγύπτου θεόπνουν,
τῶν ἀρετῶν ἀναβάντα τὴν κλίμακα χαμαικοιτία,
προσευχῇ ἀσιγήτῳ, νηστεία καὶ δάκρυσι.

Σκοτόμαιναν τῶν παθῶν, Παῖσιε, ἀποδίωξον τῶν
σοὶ προσιόντων καὶ ὡς νεόφωτον ἄστρον τιμώντων
σὲ καταυγάσαν ἀρτίως τὰ σύμπαντα προφητικῶν
σου διδαχῶν ἀστραπαῖς καὶ σοφίας ῥημάτων σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν τάραχον τῶν παθῶν κατάστειλον τῶν σπευδόντων τῇ σῇ χάριτι, Μῆτερ, εὐλογημένη Παντάνασσα, τάχος καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕψος πανάρρητον ἴθυνον πάντας τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας πληθὺν θαυμασίων σου.

Ομώνυμοι σεπτοὶ Παῖσιοι, σπεύσατε βοηθῆσαι τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς πιστῶς, Ὁσίων ὡς πρότυπα καὶ πρέσβεις πρὸς Ὑψιστον διαθέρμους.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Δεῦτε πιστοὶ ξυνωρίδα ὁμώνυμον τῶν εὐκλεῶν Παῖσιων τιμήσωμεν ὡς προσευχῆς νοερᾶς ἐργαστήρια καὶ ἀπαθείας ἐπάλξεις κραυγάζοντες· Πιστῶν μεσῖται ἀνύστακτοι, χαίρετε.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

**Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
Αὐτοῦ.**

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. στ' 17 - 33).
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου
πεδινού....

Δόξα.

Ταῖς τῶν Σῶν Ὀσίων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.
Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὅσοι πανθαύμαστοι, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρες,
ἀσκουμένων ἔκτυπα, ἀρετῆς χρυσότευκτα
οἰκητήρια, θεῖοι φερώνυμοι ἱεροὶ πατέρες,
πνευματέμφοροι Παῖσιοι, ὁ πόδας Κτίσαντος νίψας
τοὺς ἀχράντους ἐν ἔτεσι τοῖς πάλαι καὶ τὰ δάκρυα ὁ
ἀρτίως σμήξας προσφύγων σου μανδηλῖω, μάκαρ,
εὐχῶν σου ἐδυσώπει ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν,
προοράσεως σκήνωμα, τὸν Ὑψιστον.

Σώσον, ó Θεός, τὸν λαόν Σου...

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὁδηγεῖτε πρὸς δόμους οὐρανῶν τοὺς ἱκέτας ὑμῶν,
Παῖσιοι, οἱ στάσεσι παννύχοις εὐχῇ καὶ ταπεινώσει
ἐαυτοὺς ὀδηγήσαντες πρὸς οὐρανίους σκηνάς
εὐκλείας παναρόρητου.

Ὑπερεύχου τῶν πίστει εὐφημούντων σοὺς ἄθλους,
σεπτὲ Παῖσιε, ἐν μάχαις νυχθημέροις κατὰ τοῦ
παλαμναίου, οὗ ἐπάτησας ἔνεδρα ἐν ἐνδοτέρῃ
σαφῶς ἐρήμῳ τῆς Νιτρίας.

Στηριγμὸς ἀδυνάτων, ἰατὴρ ἀσθενούντων καὶ
ἐναργέστατος ἐν βίῳ ἀντιλήπτωρ, Παῖσιε, ἀρτίως
ἀνεδείχθης προσφύγων σου, Ἀθωνιτῶν καλλονὴ
καὶ εὐσεβείας κέρας.

Θεοτοκίον.

Εὐσυμπάθητε Μῆτερ, ὑπερόπτας προσύλων ἡμᾶς
ἀνάδειξον, Παντάνασσα Κυρία, τοὺς σὲ
ὑμνολογοῦντας ὡς Κυρίου Παντάνακτος, Λόγου
Ὑψίστου Θεοῦ, φιλόστοργον μητέρα.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ὑμῶν ὑμνοῦντες τὴν ἀκραιφνῇ πολιτείαν

ἐκδεχόμεθα τὰς ὑμετέρας πρὸς Θεὸν πρεσβείας,
Παῖσιοι φωσφόροι.

Λάμπας ἐν κόσμῳ ὡς φῶς, Παῖσιε, θεῖον ἀρετῶν
χάριν εὖρες διώκειν τῆς χαμαιζηλίας ἡμῶν τὴν
σκοτομήνην.

Οὐρανοδρόμον ὑπόδειξόν μοι πορείαν σὼ ἰκέτη,
Παῖσιε μάκαρ, ἔνθεε Καπάδοξ καὶ Ἀθωνῖτα πάνυ.

Θεοτοκίον.

Γῆθεν πρὸς δόμους ἡμᾶς, Παντάνασσα Μῆτερ,
πάντας ἔλκυσον σὲ ἀνυμνοῦντας ὡς
ἀπλανεστάτην ἰθύντειραν σῶν δούλων.

Ὡιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐξ ὕψους θείας δόξης εὐλογεῖτε πάντας ὑμᾶς
τιμῶντας ἐκθύμως, Παῖσιοι, πνευματοφόροι
πατέρες, ὁσίων ἔκτυπα.

Ἰσχύν μοι δίδου, πάτερ, κλέϊσμα Νιτρίας,
καταπατῆσαι ἐχθίστου τὸ φρύαγμα, ὃ ἐνασκήσει
συντρίψας αὐτοῦ τὴν ἔπαρσιν.

Χαρὰ τῶν θλιβομένων καὶ τῶν ἀσθενούντων
θεραπευτά, Ἀθωνῖτα Παῖσιε, σὴν χάριν δεῖξον τοῖς

πόθῳ σοι καταφεύγουσι.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, Κεχαριτωμένη, τὸν σὸν
εὐΐλατον Τόκον, Παντάνασσα, ὑπὲρ ἡμῶν
μελωδούντων τὰ σὰ θαυμάσια.

Ἄξιόν ἐστι....καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, ὑπερθαύμαστε ξυνωρίς θείων Παῖσιών,
τῆς Νιτρίας ὁ πολιστής καὶ Ἀγιωνύμου τοῦ ὄρους ὁ
κοσμήτωρ, Πατέρες θεοφόροι, πάνσοφοι Ὅσιοι.

Χαίροις, μοναζόντων ὑφηγητής, ὁ Χριστὸν ξενίσαι
ἐν ἐρήμῳ ἀξιοθεὶς καὶ Αὐτοῦ ἐκπλῦναι, Παῖσιε,
τοὺς πόδας, εὐχῆς εὐῶδες κρίνον καὶ ταπεινώσεως.

Ὡς οἰακοστρόφος ψυχῶν στερρόδς ἴθυνας πρὸς
ὄρμον ἀκλυδώνιστον ἀρετῶν τοὺς ἐν βίου ζάλαις
πανδείνως ποντουμένους καὶ καταφεύγοντάς σοι,
πάτερ Παῖσιε.

Εὐλογεῖτε ἄνωθεν τοὺς ὑμᾶς μέλποντας ἐν ὕμνοις,
ὑπερθαύμαστε ἀσκητὰ τῆς Νιτρίας, μάκαρ Παῖσιε,
καὶ νέε αὐτοῦ Ἀγιορεῖτα, πάτερ, φερώνυμε.

Χαίροιτε, θεόπνευστοι ἀσκηταί, πάλαι τῆς Νιτρίας
ὁ πανόσιος πολιστής, καὶ ὁ διαλάμψας ἐν Ἀθωνι
ἀρτίως, φερώνυμοι Πατέρες, θεῖοι Παῖσιοι.

Παρόρησίαν ἔχοντες πρὸς Θεόν, Ὅσιοι Πατέρες,
φίλοι γνήσιοι ὡς Αὐτοῦ πέμψατε πλουσίως ὑμῶν
τὴν θεῖαν χάριν πιστοῖς ὑμᾶς τιμῶσιν ἄμφω,
Παῖσιοι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς
Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι
ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Παῖσιων δυάδα τὴν ἀγιόλεκτον τῶν θεοφόρων
Ὀσίων ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ
ἐκβοήσωμεν· Εὖχος Νιτρίας ἱερὸν καὶ τοῦ Ἀθωνος
λαμπτήρ νεόφωτε, δυσωπεῖτε Χριστὸν πιστοῖς
καταπέμψαι ὑμῶν εὐχαῖς ἄμφω ὑγίειαν.

Ὀσίου Παΐσιου, τοῦ Μεγάλου.

Δεῦτε, Μέγαν Παῖσιον εὐφημήσωμεν Νιτρίας
κρίνον ἐρήμου εὐῶδες καὶ ἀσκητῶν ὑψηλότερα
σοφόν, ὁδμαῖς ἡδύναντα θεοσοφίας τοὺς αὐτῶ

προσιόντας εὐλαβῶς βοῶντες· Ὁ πλύνας πόδας Χριστοῦ, ῥανίσιν εὐχῶν σου παθῶν μου πλῦνον, πάτερ, βόρβορον.

Ὁσίου Παΐσιου, Αγιορείτου.

Τὸν ἐν Ὁρει Ἀγίῳ ἀρτίως λάμψαντα ἀδιαλείπτω ἀσκήσει καὶ νοερᾷ προσευχῇ ἐπαινέσωμεν πιστοί, σεπτὸν Παῖσιον, ὅτι ὡς ῥόδον εὐανθὲς κατεμύρισε ψυχὰς τοῖς λόγοις τοῖς θεοφθόγοις· καὶ νῦν τὰ κρείττονα νέμει αὐτοῦ λιταῖς τοῖς καταφεύγουσι.

**Ἐκτενὴς καὶ Απόλυσις,
μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.**

Θεῖα Παῖσιων ξυνωρίς, ἀσκητὰ θεόφρον Νιτρίας καὶ Ἀθωνῖτα σεπτέ, κέρας προοράσεως καὶ διοράσεως, ἀκλινῶς ἀγιάζετε ὑμᾶς τοὺς τιμῶντας, ῥύεσθε κακώσεων καὶ περιστάσεων πάντας καὶ φρουρεῖτε ἐν βίῳ εὐσεβεῖς, ὧν πέλετε θεῖοι ἀρωγοὶ καὶ φύλακες θεόσταλτοι.

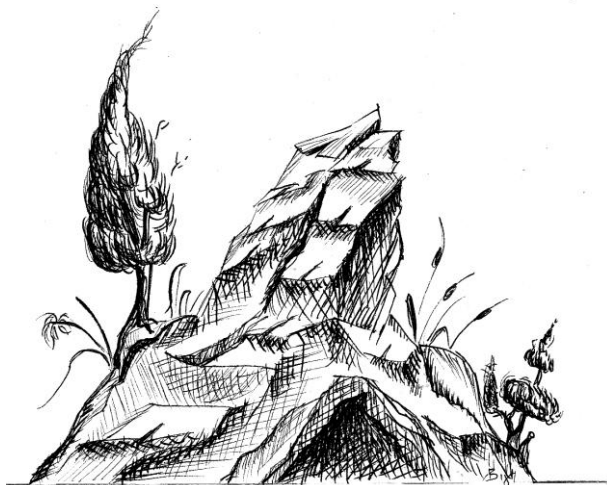
Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

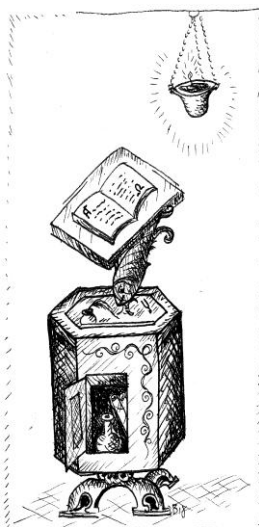
Παῖσίων ξυνωρίς ἀγία, σκέπε
Παῖσιον μοναστὴν σὺν Χαραλάμπει.

ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ
ΤΩι ΜΟΝΩι ΑΛΗΘΙΝΩι
ΘΕΩι ΗΜΩΝ



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Μικρός Ἑσπερινός	σελ. 5
2. Μεγάλος Ἑσπερινός	σελ. 9
3. Λιτή	σελ. 13
4. Ὁρθρος	σελ. 19
5. Θεία Λειτουργία	σελ. 39
6. Παράκλησις τῶν Ὁσίων	σελ. 41



ISBN: 978-618-83339-01

ІЕРА КЛАУДІЙ ЛІОУ ІОАННІОУ ФІЛОСОФУ

ISBN: 978-618-83339-01